

1.2.2018

PROIECT DE RAPORT

referitor la „Către un sector durabil și competitiv al acvaculturii europene:
situația actuală și provocări viitoare”
(2017/2118(INI))

Comisia pentru pescuit

Raportor: Carlos Iturgaiz

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	14

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la „Către un sector durabil și competitiv al acvaculturii europene: situația actuală și provocări viitoare
(2017/2118(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Orientări strategice pentru dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii în UE” (COM(2013)0229),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 304/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 708/2007 al Consiliului privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 710/2009 al Comisiei din 5 august 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește stabilirea de norme detaliate privind producția ecologică de animale de acvacultură și de alge marine,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 889/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2017/1004 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 privind instituirea unui cadru al Uniunii pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultanței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului și de abrogare a

Regulamentului (CE) nr. 199/2008 al Consiliului,

- având în vedere Rezoluția sa din 4 decembrie 2008 referitoare la elaborarea unui plan european de gestionare a efectivelor de cormorani pentru minimizarea impactului tot mai mare al acestora asupra efectivelor piscicole, pescuitului și acvaculturii¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene²,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iulie 2010 referitoare la pregătirile pentru importul de produse pescărești și de acvacultură în UE în perspectiva reformei PCP³,
- având în vedere Rezoluția sa legislativă din 23 noiembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 708/2007 privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 septembrie 2015 referitoare la exploatarea potențialului cercetării și inovării în economia albastră de a genera locuri de muncă și creștere economică⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 mai 2016 referitoare la trasabilitatea produselor pescărești și de acvacultură în restaurante și în comerțul cu amănuntul⁶,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind acvacultura sustenabilă a UE intitulat „Orientări referitoare la aplicarea Directivei-cadru privind apa și a Directivei-cadru «Strategia pentru mediul marin» în contextul acvaculturii” (SWD(2016)0178),
- având în vedere documentul Comisiei din 2015 intitulat „Raport general: punerea în aplicare a normelor referitoare la acvacultura peștilor cu înotătoare” [DG (SANTE) 2015-7406 - MR],
- având în vedere raportul economic privind sectorul acvaculturii din UE din 2016 al Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP),
- având în vedere raportul Eurobarometru referitor la „Obiceiurile consumatorilor în ceea ce privește produsele pescărești și de acvacultură” (2017) și analiza complementară realizată de Observatorul Pieței Europene a Produselor Pescărești și de Acvacultură (EUMOFA),
- având în vedere avizul științific intitulat „Produse alimentare din oceane” (*Food from the Oceans*) elaborat de Grupul la nivel înalt de consilieri științifici în noiembrie 2017,

---

¹ JO C 21E, 28.1.2010, p. 11.

² JO C 236E, 12.8.2011, p. 132.

³ JO C 351E, 2.12.2011, p. 119.

⁴ JO C 99E, 3.4.2012, p. 177.

⁵ JO C 316, 22.9.2017, p. 64.

⁶ Texte adoptate, P8_TA (2016)0222.

- având în vedere Codul de conduită al FAO pentru un pescuit responsabil,
  - având în vedere articolul 42 și articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
  - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0000/2018),
- A. întrucât acvacultura este un sector economic inovator, cu potențial tehnologic înalt, care necesită investiții structurale și de cercetare intensive și o planificare operațională și financiară pe termen lung;
- B. întrucât Comunicarea Comisiei intitulată „Orientări strategice pentru dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii în UE” evidențiază patru domenii prioritare în care trebuie luate măsuri pentru a valorifica potențialul acvaculturii europene: procedurile administrative, amenajarea spațială coordonată, competitivitatea și condițiile de concurență echitabile;
- C. întrucât aceeași comunicare recomandă statelor membre întocmirea unor planuri strategice naționale multianuale în domeniul acvaculturii, care să stabilească obiective comune și, în măsura posibilului, indicatori pentru evaluarea progreselor înregistrate în direcția îndeplinirii acestor obiective;
- D. întrucât, în ciuda bunelor intenții și a eforturilor depuse, sectorul acvaculturii din UE stagnează, spre deosebire de acvacultura din alte regiuni de la nivel mondial care înregistrează o creștere din ce în ce mai mare;
- E. întrucât avizul recent al Grupului la nivel înalt de consilieri științifici în urma întrebării adresate grupului de comisarul Vella, și anume „Cum se pot obține cantități mai mari de produse alimentare și de biomasă din oceane într-un mod care să nu priveze generațiile viitoare de beneficiile lor?”, cuprinde următoarele recomandări: să se integreze paradigma culturii responsabile a „produselor alimentare provenite din oceane” în marile programe politice de la nivel mondial și de la nivelul UE; și să se dezvolte într-o mai mare măsură și într-un mod mai strategic sectorul mariculturii din Europa, printr-un cadru cuprinzător de politici concertate, inclusiv prin elaborarea de orientări privind includerea cerințelor referitoare la maricultură în punerea în aplicare a Directivei din 2014 a UE privind amenajarea spațiului maritim și prin extinderea cooperării tehnologice la sectorul mariculturii în temeiul unor acorduri de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil (APPS) încheiate între Uniunea Europeană și țările partenere din sud;
- F. întrucât, pentru înființarea sau extinderea unei ferme de acvacultură în UE, este nevoie de obținerea a diferite permise și autorizații, iar procedura de obținere a acestor documente oficiale este lentă, complexă și nesigură; întrucât această situație împiedică dezvoltarea sectorului și descurajează investițiile în afaceri;
- G. întrucât cele mai complexe proceduri sunt cele legate de cerințele de mediu (studii de impact și proceduri de supraveghere), dar, în mod paradoxal, complexitatea acestor

proceduri administrative și ritmul lent în care se desfășoară nu asigură protecția mediului, ci, dimpotrivă, uneori fac dificilă dezvoltarea de ferme de acvacultură sustenabile;

- H. întrucât întârzierile birocratice, în special cele legate de acordarea de licențe și de planificare, reprezintă inacțiune, care determină în mod inevitabil costuri pentru potențialii investitori;
- I. întrucât lipsa de locații, împreună cu concurența cu alte activități economice, are un impact considerabil asupra dezvoltării acvaculturii din UE, întrucât importanța sectorului acvaculturii este redusă în comparație cu cea a activităților „puternice”, precum turismul, extracția petrolului și a gazelor, structurile eoliene etc.;
- J. întrucât legislația UE în domeniul mediului are la bază directive (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”, Directiva privind păsările, Directiva privind habitatele, Directiva-cadru privind apa) și, prin urmare, statele membre și administrațiile locale și regionale au posibilitatea de a stabili în mod liber modalitatea de aplicare a acesteia; întrucât, prin urmare, nu există o punere în aplicare uniformă la nivelul întregii UE, ceea ce duce la incertitudine juridică pentru întreprinderi și ferme;
- K. întrucât produsele din UE trebuie să respecte o serie de norme și standarde riguroase în materie de mediu, sănătate a animalelor și protecție a consumatorilor în ceea ce privește operațiunile de producție, hrana animalelor, bunăstarea, transportul, prelucrarea și condițiile sociale de ocupare a forței de muncă; întrucât, prin urmare, produsele din UE sunt sustenabile și de o calitate excelentă, putând fi mai costisitoare și, așadar, mai puțin competitive decât cele importate, care, de multe ori, ajung pe piața UE la prețuri mai reduse decât cele estimate, din cauza unor practici care nu sunt sustenabile din punct de vedere ecologic și social, și care a căror producție nu respectă standarde corespunzătoare de bunăstare a animalelor;
- L. întrucât calitatea excelentă a peștelui și a fructelor de mare din UE ar trebui să constituie un avantaj concurențial major pentru acvacultura din UE;
- M. întrucât, în plus, nu există întotdeauna o coerență între politicile comerciale, sociale și de mediu ale UE: de exemplu, UE acordă țărilor în curs de dezvoltare vulnerabile statutul de țări beneficiare ale sistemului generalizat de preferințe (SGP și SGP +), care are drept scop să le permită acestora să plătească mai puține taxe sau să nu plătească deloc taxe la exporturile către UE, oferindu-le un acces vital la piața UE și contribuind la dezvoltarea lor; întrucât, în același timp, unele dintre aceste țări, de exemplu, unele țări din Asia, produc pește de crescătorie în contextul unor standarde sociale și de mediu scăzute;
- N. întrucât acest lucru nu numai că duce la o concurență neloială între produsele de acvacultură importate din țările terțe și produsele UE, ci afectează, de asemenea, calitatea produselor și a alimentelor și sănătatea consumatorilor;
- O. întrucât consumatorii europeni nu pot percepe diferențele dintre produsele acvaculturii europene și cele din țările terțe în ceea ce privește calitatea, amprenta ecologică, comportamentul social și respectul față de bunăstarea animalelor atunci când informațiile pe care le primesc cu privire la acestea sunt insuficiente sau inexacte (în

- special în ceea ce privește țara de origine, decongelarea sau identificarea speciilor);
- P. întrucât legislația Uniunii Europene cu privire la informațiile care trebuie furnizate consumatorilor despre produsele acvatice este clară; întrucât, cu toate acestea, este binecunoscut faptul că, în realitate, nici pescăriile, nici restaurantele nu furnizează consumatorilor aceste informații esențiale; întrucât punerea în aplicare insuficientă a legislației UE în acest domeniu subminează competitivitatea acvaculturii din UE;
- Q. întrucât acvacultura sustenabilă se bazează pe creșterea unor animale sănătoase și, în acest scop, este esențial să se dispună de instrumente veterinare specifice, în special vaccinuri, pentru a asigura sănătatea și bunăstarea animalelor;
- R. întrucât normele UE în materie de sănătate a animalelor trebuie să ia în considerare, de asemenea, particularitățile acvaculturii în ceea ce privește tratamentul infecțiilor și bolilor;
- S. întrucât imaginea pe care societatea și consumatorii europeni o au asupra acvaculturii variază de la un stat membru la altul, dar, în general, în mod clar se mai pot aduce îmbunătățiri;
- T. întrucât, deși întotdeauna se mai pot aduce îmbunătățiri prin bune practici, imaginea negativă asupra acestei activități nu are la bază probleme reale (aspecte legate de mediu, calitate sau siguranță), ci idei preconcepute pe care le au consumatorii cu privire la acvacultură; întrucât, în mare parte, această situație este generată de convingerea că efectele reale ale acvaculturii în anumite țări terțe (țări în curs de dezvoltare) se regăsesc, de asemenea, în UE, ceea ce nu este adevărat;
- U. întrucât reputația nefavorabilă a acvaculturii afectează buna guvernare a acestui sector de către administrațiile publice (acordarea de licențe, planificarea etc.), dar și condițiile de comercializare;
- V. întrucât cercetarea și inovarea au un rol fundamental în valorificarea potențialului acvaculturii sustenabile; întrucât este posibilă creșterea în mod sustenabil a producției prin dezvoltarea bazată pe inovare și prin eficiența energetică și a utilizării resurselor, reducându-se în același timp impactul asupra mediului și furnizându-se servicii de mediu;
- W. întrucât accesul la credite este dificil, deoarece există un decalaj semnificativ între momentul realizării investiției și momentul primei vânzări (în general, trei ani sau mai mult), ceea ce descurajează investitorii;
- X. întrucât condițiile de prefinanțare oferite de bănci și instituțiile financiare sunt din ce în ce mai stricte;
- Y. întrucât procedurile și multitudinea de documente care trebuie depuse pentru a obține finanțare din partea Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) sunt descurajatoare pentru solicitanți;
- Z. întrucât acvacultura sustenabilă trebuie să țină seama de posibilele efecte asupra stocurilor de pește sălbatic și asupra calității apei, însă, pe de altă parte, are nevoie, de

asemenea, de stocuri de pește sănătoase și de o apă de calitate excelentă;

- AA. întrucât datele disponibile indică un decalaj din ce în ce mai mare - estimat la opt milioane de tone - între nivelul consumului de pește și fructe de mare din UE și volumul capturilor pescăriilor; întrucât o acvacultură sustenabilă poate garanta pe termen lung securitatea alimentară și nutrițională, inclusiv aprovizionarea cu alimente, precum și creșterea economică și ocuparea forței de muncă în rândul cetățenilor Uniunii și poate contribui la satisfacerea cererii tot mai mari de alimente de origine acvatică la nivel mondial; întrucât, prin urmare, acvacultura sustenabilă poate contribui la obiectivul general de eliminare a decalajului existent între nivelul consumului și nivelul producției de pește și fructe de mare din UE;
- AB. întrucât, în sectorul acvaculturii, un kilogram de pește cu valoare scăzută poate fi transformat într-un kilogram de pește cu valoare ridicată (ca în cazul capelinului transformat în calcan, a cărui valoare crește de la 0,10 EUR la 7 EUR pe kilogram),

Valorificarea potențialul acvaculturii din UE

1. subliniază necesitatea de a stimula dezvoltarea și inovarea în domeniul acvaculturii din UE, de a îmbunătăți competitivitatea sectorului, de a stimula activitatea economică și diversificarea, de a spori contribuția acestui sector la securitatea alimentară și nutrițională pentru cetățenii UE, precum și de a îmbunătăți calitatea vieții în zonele costiere și interioare;
2. salută Comunicarea Comisiei intitulată „Orientări strategice pentru dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii în UE” și identificarea de către aceasta a principalelor domenii în care trebuie adoptate măsuri pentru a valorifica potențialul acvaculturii din UE, astfel încât acest sector să poată contribui la obiectivul de a elimina decalajul dintre nivelul consumului și nivelul producției de pește și fructe de mare în UE într-o manieră sustenabilă din punct de vedere ecologic, social și economic;
3. subliniază că creșterea sustenabilă trebuie să se bazeze pe: securitatea activității economice, care poate fi asigurată prin intermediul unor cadre administrative mai eficiente, o mai mare transparență a guvernantei, criterii clare și uniforme pentru acordarea licențelor pe teritoriul UE, proceduri comune de gestionare a bolilor și acces la tratamente veterinare corespunzătoare, o amenajare a spațiului eficientă, punerea la dispoziție a unor documente de orientare, schimbul de bune practici, sprijinul Consiliului consultativ pentru acvacultură și un sprijin financiar adecvat;
4. salută concluziile și recomandările din avizul științific intitulat „Produse alimentare din oceane” publicat în noiembrie 2017 referitoare la dezvoltarea și punerea în aplicare a politicilor în domeniul maritim, al pescuitului și al acvaculturii în anii următori pentru a contribui la creșterea cantității de produse alimentare sustenabile provenite din oceane;
5. recunoaște importanța securității alimentare și nutriționale pentru cetățenii din UE și necesitatea unei alimentații sănătoase și sustenabile, a unor sisteme alimentare sustenabile din punct de vedere ecologic și inteligente din punct de vedere climatic și a circularității și eficienței în utilizarea resurselor în cadrul sistemelor alimentare, încurajând inovarea și capacitatea comunităților;

6. reamintește că dezvoltarea acvaculturii europene trebuie să fie legată de necesitatea de bază și vitală a producției sustenabile de alimente și trebuie să ocupe un loc mai important pe agenda globală a UE;
7. solicită Comisiei să realizeze o analiză aprofundată și să garanteze o urmărire adecvată a punerii în aplicare a fiecăreia dintre recomandările Grupului la nivel înalt de consilieri științifici;
8. subliniază că orice politică europeană în domeniul acvaculturii sustenabile trebuie să țină seama de diferitele caracteristici, nevoi și provocări ale diverselor tipuri de producție din acvacultură (pești de apă sărată, pești de apă dulce, moluște, crustacee, alge marine și echinoderme) și că trebuie elaborate măsuri adaptate care iau în considerare, de asemenea, de diferențele geografice și potențialele efecte ale schimbărilor climatice;

Simplificarea procedurilor administrative

9. subliniază rolul esențial al autorităților locale și regionale în dezvoltarea acvaculturii europene și, mai ales, în punerea în aplicare a planurilor strategice multianuale elaborate de statele membre;
10. subliniază că creșterea sustenabilă a acvaculturii trebuie să se bazeze pe securitatea activității economice, care poate fi asigurată prin:
  - a) simplificarea procedurilor administrative - reducerea birocrăției;
  - b) îmbunătățirea transparenței și o planificare adecvată;
  - c) o mai bună coordonare în ceea ce privește competențele partajate ale UE, ale statelor membre și, după caz, ale autorităților regionale;
  - d) proceduri de autorizare transparente și clare însoțite de termene limitate pentru ajungerea la un acord, astfel încât investitorii să nu fie descurajați;
  - e) monitorizarea îndeaproape de către Comisie a planurilor strategice naționale multianuale;
  - f) orientări din partea Comisiei privind planurile strategice naționale în vederea punerii în aplicare uniforme a legislației UE (în special în domeniul mediului și pentru asigurarea sănătății animalelor acvatice), inclusiv a unei mai bune aplicări de către statele membre, astfel încât operatorii să se poată bucura de condiții echitabile de concurență în cadrul UE;
  - g) o cooperare strânsă între Comisie și autoritățile competente (naționale, dar și locale și regionale) în punerea în aplicare a legislației UE (în special în domeniul mediului);
  - h) mecanisme pentru schimbul de informații și bune practici între statele membre, printr-o metodă deschisă de coordonare a măsurilor naționale privind securitatea activității economice, accesul la apele și spațiul Uniunii și simplificarea procedurilor de acordare a licențelor;

- i) sprijin financiar public la nivelul UE și la nivel național;
- 11. sugerează, în ceea ce privește sistemul administrativ, utilizarea unui „ghișeu unic”, care să își asume și să exercite toate competențele în domeniu și să permită înaintarea documentelor relevante către un organism administrativ unic; consideră că acest lucru ar îmbunătăți considerabil relația dintre utilizatorul final și diferitele niveluri ale administrației publice;
- 12. sugerează stabilirea unui sistem simplificat sau „accelerat” de atribuire a licențelor, prin care administrația competentă să acorde o certificare provizorie care să le permită acelor operatori ce îndeplinesc anumite criterii predefinite să își înceapă activitatea; subliniază că respectivele criterii s-ar putea baza pe istoricul activității solicitantului, pe faptul că proiectul de acvacultură prezentat este cu adevărat unul de pionierat în ceea ce privește inovarea sau sustenabilitatea sau pe crearea de zone de servitute rezervate acvaculturii, unde au fost definite în prealabil utilizările incompatibile cu acvacultura;

Echitatea în interacțiunea cu alte sectoare

- 13. subliniază că o amenajare corespunzătoare a spațiului ar trebui să țină seama de toate sectoarele (abordare holistică), de aspectele legate de sustenabilitate și de securitatea alimentară, fără a privilegia neapărat sectoarele tradiționale („trecutul”), în detrimentul celor mai moderne („viitorul”);
- 14. subliniază că este esențial să se acorde atenția cuvenită intereselor sectorului acvaculturii și că acesta trebuie să beneficieze de un tratament echitabil în interacțiunea cu alte sectoare, de exemplu în ceea ce privește amenajarea spațială;
- 15. subliniază că amenajarea spațială și condițiile de acordare a licențelor sunt motivul cel mai probabil pentru reticența altor sectoare importante sau puternice de a partaja spațiul;
- 16. insistă asupra faptului că legislația ar trebui adoptată după consultarea, în mod egal, a tuturor părților interesate (și nu numai a celor mai importante sau mai puternice);

Adaptarea legislației la nevoile acvaculturii

- 17. subliniază că sustenabilitatea mediului trebuie însoțită de sustenabilitatea socială și economică (cei trei piloni ai sustenabilității) și că trebuie să se acorde atenția cuvenită actualei și potențialei contribuții a acvaculturii la securitatea alimentară în Uniune;
- 18. subliniază că legislația UE ar trebui să fie mai bine adaptată la realitățile, particularitățile și nevoile acvaculturii;
- 19. reiterează că acest sector ar trebui să fie implicat mai îndeaproape în procesul decizional;

Consolidarea competitivității

- 20. subliniază că este nevoie de o legislație europeană privind importurile mai strictă pentru a garanta că acestea respectă aceleași standarde de mediu și de siguranță alimentară ca produsele UE;

21. solicită ca la frontiere să se realizeze mai multe controale mai stricte;
22. subliniază că UE ar trebui să-și exporte standardele de sustenabilitate și cunoștințele specializate; consideră că acest lucru este deosebit de relevant în cazul regiunilor învecinate care produc specii similare celor produse în UE (de exemplu, Africa de Nord și Orientul Mijlociu);
23. invită Comisia să susțină, în cadrul politicii UE de cooperare cu țările în curs de dezvoltare, măsuri de sprijin și de formare menite să ajute la promovarea acvaculturii sustenabile și la o mai mare sensibilizare a producătorilor din acvacultură din țările respective față de o politică a calității și față de standarde de producție îmbunătățite, în special în ceea ce privește mediul, igiena și standardele sociale;
24. solicită Comisiei să analizeze modul optim de monitorizare a procedurilor de creștere, în ceea ce privește mediul, igiena și standardele sociale, în țările terțe exportatoare, în vederea asigurării la nivel internațional a unor condiții de concurență echitabile;

Îmbunătățirea informațiilor furnizate consumatorilor

25. insistă asupra unei aplicări mai stricte a legislației UE privind etichetarea și informarea consumatorilor, atât pe piețele de pește, cât și în sectorul hotelier, al restaurantelor și de catering (HORECA); consideră că acest lucru este important pentru toate produsele pescărești (nu numai cele de acvacultură), atât importate, cât și produse în UE; consideră că Regulamentul privind controlul ar trebui adaptat și consolidat în acest scop;

Disponibilitatea produselor de uz veterinar

26. subliniază că legislația UE în domeniul veterinar trebuie mai bine adaptată la realitățile și nevoile acvaculturii, ținând seama de diversele specii și de diferențele operaționale;
27. subliniază că este necesară o veritabilă piață comună a UE pentru vaccinuri și alte produse de uz veterinar, în special pentru speciile „minore”;
28. subliniază necesitatea de a favoriza, în programele europene și naționale, cercetarea științifică privind sănătatea peștilor, a crustaceelor și a moluștelor și dezvoltarea de noi produse de uz veterinar pentru speciile acvatice;

Îmbunătățirea comunicării

29. subliniază că este nevoie de o mai bună comunicare cu privire la beneficiile acvaculturii;
30. solicită Comisiei să încurajeze organizarea de campanii generice, solide și de lungă durată la nivelul UE în cadrul cărora să se explice meritele produselor de acvacultură din UE în ceea ce privește sustenabilitatea, punând accent pe nivelul ridicat al standardelor de calitate și de mediu al acestor produse în comparație cu cele ale produselor importate din țări terțe, cum este cazul etichetei „Cultivat în UE” (*Farmed in the EU*);
31. subliniază că este necesar să se încurajeze și să se finanțeze campanii de promovare a

sistemelor de calitate regionale;

32. sprijină grupurile de acțiune locală în sectorul acvaculturii (FLAG) din cadrul rețelei FARNET în promovarea activităților lor la nivel local, național și european;

Sprijinirea cercetării și a inovării

33. subliniază că FEPAM, care alocă 1.2 miliarde EUR pentru dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii din UE, și alte surse de finanțare, cum ar fi Orizont 2020, oferă o oportunitate pentru inovare;
34. subliniază că Orizont 2020 și PC9 ar trebui să sprijine în continuare activitățile de cercetare în domeniul acvaculturii care au rolul de a îmbunătăți competitivitatea sectorului și de a răspunde la chestiunile evidențiate în cadrul conferinței Comisiei din 2016 intitulată *FOOD2030* (Alimente 2030) și în avizul Grupului la nivel înalt de consilieri științifici privind „Produsele alimentare din oceane”;
35. consideră că Comisia ar trebui să se consulte cu reprezentanții Platformei pentru tehnologie și inovare în acvacultură (EATIP) și cu Consiliul consultativ pentru acvacultură cu privire la temele prioritare care trebuie incluse în planurile strategice naționale;
36. subliniază că ar trebui consolidată cooperarea dintre comunitatea științifică și producătorii din sectorul acvaculturii;

Încurajarea formării și a ocupării forței de muncă

37. invită Comisia și statele membre să garanteze formarea profesională corespunzătoare în domeniul acvaculturii și să încurajeze eventuala recalificare a pescarilor profesioniști în direcția unor metode alternative de gestionare a mediilor acvatice, ceea ce ar contribui, de asemenea, la crearea de locuri de muncă pentru tinerii din regiunile rurale, costiere și ultraperiferice și, în general, din regiunile care depind în mare măsură de activitățile de pescuit și de acvacultură;

Asigurarea unui nivel adecvat de finanțare prin intermediul FEPAM

38. salută promovarea acvaculturii sustenabile și competitive ca una dintre prioritățile FEPAM; își exprimă totuși îngrijorarea cu privire la faptul că, în conformitate cu concluziile studiului publicat în 2014 de Curtea de Conturi Europeană, fondul predecesor FEPAM, și anume Fondul European pentru pescuit (FEP), nu a sprijinit în mod efectiv dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii; constată că, potrivit studiului, la nivel european, măsurile de sprijin nu au fost bine concepute și monitorizate și nu au asigurat un cadru suficient de clar pentru dezvoltarea acvaculturii; constată, de asemenea, că, la nivel național, măsurile de sprijin nu au fost corect concepute sau aplicate, planurile strategice naționale și programele operaționale aferente nu au furnizat o bază îndeajuns de clară pentru promovarea acvaculturii, iar sprijinul din partea FEPAM nu a îmbunătățit cu adevărat situația;

39. constată că, din cauza adoptării tardive a Regulamentului privind FEPAM și a programelor operaționale din statele membre, operatorii nu au putut începe să valorifice în mod efectiv fondurile FEPAM decât abia spre sfârșitul anului 2016, ceea ce înseamnă o întârziere de aproape trei ani;
40. solicită simplificarea procedurii și a documentelor care trebuie prezentate în vederea obținerii de finanțare din partea FEPAM;
41. solicită ca o condiție prealabilă pentru accesul statelor membre la finanțare din partea FEPAM să fie atingerea pe deplin a cel puțin 50 % din obiectivele definite în planurile strategice naționale;
42. subliniază că trebuie să se acorde un sprijin mai mare organizațiilor de producători, astfel încât acestea să poată deveni piloni a OCP;

O simbioză armonioasă cu pescuitul

43. subliniază că nu ar trebui să existe niciun fel antagonism între pescuit și acvacultură și că ambele sectoare pot fi perfect compatibile și complementare, în special în regiunile costiere, care depind în mare măsură de aceste activități;
44. reiterează opiniile deja exprimate în Rezoluția sa referitoare la adoptarea unui plan european de gestionare a efectivelor de cormorani și subliniază că reducerea prejudiciilor cauzate de cormorani și de alte păsări de pradă fermelor de acvacultură este un factor esențial în cadrul costurilor de producție și, prin urmare, pentru supraviețuirea și competitivitatea fermelor în cauză;
45. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

CONTEXT GENERAL

În Europa, acvacultura reprezintă aproximativ 20 % din producția de pește și asigură în mod direct locuri de muncă pentru aproximativ 85 000 de persoane. Majoritatea actorilor din sector sunt IMM-uri sau microîntreprinderi din zone rurale și de coastă. Acvacultura europeană furnizează produse de înaltă calitate, care respectă standarde ridicate în materie de sustenabilitate și de protecție a consumatorilor. Volumul total al producției de la nivelul UE a rămas mai mult sau mai puțin constant din 2000 până în prezent, în timp ce, în aceeași perioadă, producția de la nivel global a crescut cu circa 7 % pe an. Între 2009 și 2013, producția a scăzut cu aproximativ 100 000 de tone. Într-un context de criză economică și de creștere a concurenței din partea țărilor terțe, în ultimii 10 ani, volumul producției acvicole din Uniunea Europeană a scăzut considerabil. Acest lucru a condus, de asemenea, la modificări structurale în cadrul sectorului, în principal la consolidarea întreprinderilor mici și la fuziuni între acestea, ceea ce a determinat o prevalență a marilor întreprinderi în sectorul mariculturii și un număr redus de noi investitori. Cu toate acestea, în termeni cantitativi, acvacultura din UE este alcătuită în principal din microîntreprinderi.

Cu toate acestea, „creșterea albastră”, o strategie pe termen lung de sprijinire a creșterii sustenabile în sectoarele marin și maritim, plasează acvacultura printre sectoarele cu un potențial ridicat de creștere și de generare de locuri de muncă sustenabile, alături de turismul costier, biotehnologia marină, energia oceanică și mineritul pe fundul mării. În plus, cel mai important, acvacultura are un rol fundamental în societatea noastră: „ar trebui să contribuie la menținerea potențialului de producție de alimente pe o bază sustenabilă în întreaga Uniune, astfel încât să se garanteze pe termen lung securitatea alimentară, inclusiv aprovizionarea cu alimente, precum și creșterea economică și ocuparea forței de muncă din rândul cetățenilor Uniunii și să se contribuie la satisfacerea cererii tot mai mari de alimente de origine acvatică la nivel mondial” (considerentul 53 din Regulamentul de bază privind politica comună în domeniul pescuitului).

Cu toate acestea, în ciuda bunelor intenții la nivelul UE, reflectate în Regulamentul de bază privind PCP, precum și în comunicările relevante ale Comisiei Europene (cea din 2009, care avea drept scop să dea un „nou impuls” și să „construiască un viitor durabil pentru acvacultură”, și cea din 2013, care propunea „orientări strategice”, acțiuni la nivel național, regional sau local), măsurile luate nu au răspuns așteptărilor sectorului, iar entuziasmul inițial s-a transformat rapid într-un sentiment de deziluzie și defetism.

Eforturile pozitive depuse de instituțiile UE au fost anihilate de complexitatea administrativă și de lipsa de transparență în ceea ce privește acordarea licențelor, de refuzul autorităților locale de a acorda licențe, adesea sub pretextul neconformității cu cerințele de mediu, și de dificultatea de acces la spații și la apă, toate acestea complicate probabil de cerințele societale (lipsa unor informații adecvate pentru consumatori cu privire la produsele și activitățile de acvacultură, imaginea negativă a acvaculturii, cererea disproporționată de noi îmbunătățiri în ceea ce privește amprenta ecologică și bunăstarea animalelor) și agravate de presiunile externe (schimbările climatice, boli).

Prin urmare, acvacultura din UE nu a putut valorifica numeroase oportunități, reflectate de dezvoltarea globală din sector, cererea tot mai mare de produse halieutice, nivelul ridicat al sustenabilității mediului și al calității produselor din UE și know-how-ul întreprinderilor de

acvacultură din UE și căutarea permanentă de inovații de către acestea.

Cooperarea internațională și acțiunile în materie de dezvoltare, care urmăresc să dezvolte acvacultura în afara UE, reprezintă o prioritate pe agenda multor țări terțe, unde se caută cunoștințele de specialitate europene, în special în universități și instituții de cercetare ale UE și pe lângă producători de hrană pentru animale și de echipamente și întreprinderi de consultanță. Majoritatea producătorilor din sectorul acvaculturii din UE se luptă să supraviețuiască, în loc să investească în altă parte pentru creșterea producției și, deseori, nu au încredere în astfel de politici.

De asemenea, sprijinul financiar alocat de UE acvaculturii pentru perioada 2007-2013 a fost criticat de Curtea de Conturi Europeană: „măsurile de sprijinire a acvaculturii în perioada de până în 2013 nu au fost bine concepute și puse în aplicare la nivelul UE și al statelor membre, iar (...) Fondul european pentru pescuit (FEP), în calitate de instrument de finanțare a politicii comune în domeniul pescuitului (PCP), nu a reușit să ofere un bun raport costuri-beneficii și sprijin eficient în vederea dezvoltării sustenabile a acvaculturii.”

Noua PCP își propune, printre altele, să dea un nou impuls acvaculturii din UE. Conform previziunilor Comisiei, bazate pe rezumatul planurilor strategice naționale în domeniul acvaculturii, volumul producției de pești, crustacee și moluște de crescătorie din UE va crește cu aproximativ 25 % până în 2020, adică cu până la 1,5 de milioane de tone pe an. Promovarea activităților de acvacultură sustenabile ar putea beneficia, de asemenea, de un sprijin de aproximativ 1,2 miliarde EUR din cadrul Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) până la sfârșitul perioadei de finanțare. Cu toate acestea, procesul de programare și începerea utilizării efective a sprijinului FEPAM au fost afectate de întârzieri. De asemenea, a fost nevoie de peste doi ani pentru instituirea Consiliului consultativ pentru acvacultură și pentru ca acesta să devină operațional și abia recent consiliul a început să emită recomandări. De asemenea, noile documente de orientare ale Comisiei referitoare la directivele de mediu în ceea ce privește acvacultura au fost finalizate cu doi ani mai târziu decât fusese anunțat în comunicarea din 2013.

O evaluare la jumătatea perioadei a metodei deschise de coordonare pentru acvacultura din UE, în special pentru îmbunătățirea procedurilor de acordare a licențelor și de alocare a spațiului pentru acvacultură, a fost lansată la începutul anului 2018. Statele membre au fost invitate să elaboreze rapoarte (în mod voluntar) cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește planurile lor strategice naționale în domeniul acvaculturii. Aceste rapoarte, împreună cu analizele și studiile de caz, vor fi luate în considerare pentru evaluarea eficacității abordării actuale pentru reducerea barierelor și stimularea creșterii în acest sector. Evaluarea va fi finalizată până la jumătatea anului 2019.

POZIȚIA RAPORTORULUI

Raportorul consideră că, pentru a avea un sector european al acvaculturii în expansiune, dinamic, sustenabil și inovator, depășirea obstacolelor descrise este de o importanță capitală, principala preocupare fiind crearea unor condiții de concurență echitabile în cadrul UE și cu concurenții din afara UE.

UE ar trebui să-și valorifice know-how-ul, experiența și valorile și să le mențină, exportându-le totodată în țările terțe care doresc să aibă acces la piața alimentelor de origine marină din UE.

Strategia Comisiei Europene pentru dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii europene adoptată în 2009, precum și orientările strategice propuse în 2013 rămân de actualitate și reprezintă în continuare o provocare: simplificarea procedurilor administrative; asigurarea dezvoltării sustenabile și a creșterii acvaculturii prin intermediul amenajării spațiale coordonate; creșterea competitivității acvaculturii din UE; promovarea unor condiții de concurență echitabile pentru operatorii din UE prin exploatarea avantajelor competitive ale acestora.

În acest context, raportorul este de părere că nu se poate ajunge la o securitate economică și la o dezvoltare sustenabilă a sectorului acvaculturii din UE în lipsa reducerii birocrăției, creșterii transparenței și planificării eficiente, a unei mai bune coordonări la nivelul UE și la nivel național, a unor planuri naționale strategice care împărtășesc obiectivele stabilite la nivelul UE și îndeplinesc cerințele Regulamentului de bază privind PCP, a unei abordări holistice în ceea ce privește amenajarea spațială și a acordării atenției corespunzătoare acvaculturii alături de sectoarele bine stabilite și „puternice”, a unei implicări adecvate a părților interesate, în special prin consolidarea Consiliului consultativ pentru acvacultură, a unei legislații a UE mai stricte privind importurile de produse de acvacultură și a unor controale mai stricte la frontiere, a îmbunătățirii comunicării cu consumatorii și a unei etichetări adecvate de-a lungul întregului lanț, din etapa de producție și până când produsul ajunge la consumator, precum și în lipsa unei piețe comune pentru vaccinuri.

Raportul recent al Grupului la nivel înalt de consilieri științifici al Mecanismului de consiliere științifică (MCS) intitulat „Produse alimentare din oceane - Cum se pot obține cantități mai mari de produse alimentare și de biomasă din oceane într-un mod care să nu priveze generațiile viitoare de beneficiile lor?” afirmă că maricultura oferă cele mai mari posibilități de expansiune la nivel mondial.

Printre altele, raportul recomandă: să se integreze paradigma culturii responsabile a „produselor alimentare provenite din oceane” în marile programe politice de la nivel mondial și de la nivelul UE; să se dezvolte într-o mai mare măsură și într-un mod mai strategic sectorul mariculturii din Europa, printr-un cadru cuprinzător de politici concertate, inclusiv prin elaborarea de orientări privind includerea cerințelor referitoare la maricultură în punerea în aplicare a Directivei din 2014 a UE privind amenajarea spațiului maritim și prin extinderea cooperării tehnologice la sectorul mariculturii în temeiul unor acorduri de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil (APPS) încheiate între Uniunea Europeană și țările partenere din sud.

Raportorul este complet de acord cu cele de mai sus. Problemele au fost identificate, diagnosticul este corect, iar soluțiile propuse până în prezent sunt foarte relevante. Mai este nevoie de un impuls politic. Și, în contextul respectării reciproce a rolului fiecăruia dintre actorii implicați - instituțiile UE și administrațiile locale și regionale ale statelor membre -, componenta de subsidiaritate necesară pentru gestionarea acvaculturii din UE trebuie însoțită de acțiuni consolidate la nivel european, prin stabilirea unor obiective aplicabile la nivelul întregii UE, optându-se totodată pentru obiective regionale, adaptate în funcție de particularitățile fiecărei ramuri a acvaculturii de la nivel local sau regional. Principiul subsidiarității are drept scop garantarea faptului că deciziile sunt adoptate la un nivel cât mai apropiat de cetățean, dar fără a exclude o acțiune la nivelul UE, atunci când acest lucru se justifică în raport cu posibilitățile disponibile la nivel național, regional sau local.

Raportul MCS indică, de asemenea, în aceeași ordine de idei, că, din punct de vedere politic,

subsidiaritatea trebuie respectată. Cu toate acestea, ar fi posibil și util să se depună eforturi mai mari și mai proporționate la nivelul UE pentru sprijinirea unor condiții de concurență echitabile în sectorul mariculturii și pentru acordarea unei atenții sporite acestui sector, precum și altor aspecte legate de produsele alimentare provenite din oceane, la fel ca în cazul politicii agricole sau al unei politici alimentare mai ample. Cadrul politic ar trebui să profite de pe urma eforturilor considerabile care au fost deja depuse (cum ar fi aplicarea în curs a orientărilor strategice în domeniul acvaculturii din UE din 2013), conferindu-le o mai mare prioritate strategică.

Pentru ca acvacultura din UE să poată ocupa locul pe care îl merită, nu ar trebui să irosim oportunitățile și ocaziile care vor apărea pe viitor: Comisia Europeană va prezenta, până la sfârșitul anului 2018, o evaluare a situației în ceea ce privește cerințele de autorizare și alocarea spațiului pentru acvacultură, pe baza rapoartelor statelor membre privind progresele înregistrate cu privire la planurile lor strategice naționale în domeniul acvaculturii. Până în 2021, statele membre vor trebui să adopte planuri naționale de amenajare a spațiului maritim, astfel cum se prevede în Directiva-cadru a UE privind amenajarea spațiilor maritime. De asemenea, viitoarea PCP ar trebui să includă măsurile și mijloacele financiare necesare pentru a însoți dezvoltarea sustenabilă a unui sector acvicol al Uniunii prosper.